

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

praktisk arbejde et års tid, før de fik det sidste undervisningsår, men det lader sig af praktiske grunde ikke gøre. Uden stærke forældreønsker forekommer det mig at være meget betænkeligt at gennemføre et 8. skoleår.

Lad os imidlertid nu så hurtigt som muligt tilrettelægge den lettest mulige adgang til at få en undervisning i gang på frivilligt grundlag i det 8. skoleår. Det peger alle tre forslag henimod. Det skal være en pligt for kommunerne at iværksætte undervisningen, når 10 børn melder sig dertil. Det er kun forældrene, der skal interessere sig så meget for sagen, at de forlanger denne undervisning sat i gang; så får vi den fortsatte undervisning på frivilligt grundlag. Måske kunne det her gå på samme måde, som det er gået i Norge, at denne frivillige undervisning i løbet af en årrække førte til, at praktisk talt alle børn deltog i denne undervisning. Det er oplyst, at i Oslo har 95 pct. af børnene meldt sig frivilligt til en fortsættelsesundervisning, og at der deroppe nu ikke er noget problem længere med hensyn til det obligatoriske 8. skoleår. Lad os så finde former for undervisningen i den tid, der går, lad os få uddannet lærere, der egner sig til at tage denne undervisning op, som vil stille ganske særlige krav, såfremt børnene da skal have glæde og udbytte af den fortsatte skolegang.

Efter at jeg har overvejet alle de muligheder, der har været fremme med hensyn til ændringer i skolestrukturen, er jeg kommet til det resultat, at den enkleste og bedste løsning både for by og land er den udelte skole, den samlede skole for alle børn indtil det 14. år med differentieret undervisning i de ældste klasser og al videre uddannelse bygget op på det grundlag, der er nået i folkeskolen til det 14. år. En sådan ordning vil give folkeskolen den centrale placering i den danske skole, som denne betydningsfulde del af vort skolevæsen har krav på, og eksamensskolen vil ikke lide derved.

Vi er i det radikale venstre af den opfattelse, at en nyordning af vor skolelovgivning er nødvendig og påkrævet. Der er enkelte medlemmer i mit parti, der ikke deler de synspunkter, jeg har fremført — det vil vel også være naturligt, at spørgsmål af denne karakter ikke deler medlemmerne

i folketinget efter de almindelige partilinjier; men på hele min gruppes vegne kan jeg tilsige vor redebønhed til forhandling og vort ønske om, at det må lykkes at finde et samlende grundlag for en løsning af disse vigtige spørgsmål i dansk skolepolitik.

Alvida Larsen: I den debat, der længe er foregået udenfor dette ting om skolen, dens indretning, dens indhold, struktur og mål, har det nogle gange været fremført, at forældrene som helhed slet ikke havde udtalt sig om denne sag. Der blev så gjort nogle spæde forsøg på at få rigtige forældre, d. v. s. fædre og mødre, der ikke var skolefolk, der ikke var lærere, pædagoger, psykologer eller ungdomsledere, kommualbestyrelsesmedlemmer o. lign., til at sige deres mening om skolen i dag, om deres krav og ønsker til den, men heller ikke det lykkedes særlig godt. Kan man så heraf udlede, at landets hundredtusinder af forældre ikke har nogen mening om skolen eller ikke interesserer sig for, hvordan denne skole eller skoleforholdene er? Det blev fremhævet fra enkelte sider også her i går.

Jeg vil meget stærkt advare mod en sådan udlægning og en sådan vurdering af forældre i almindelighed. Det er min bestemte opfattelse, at forældre i almindelighed omfatter skolen, dens liv og dens betydning med den allerstørste interesse. Der er nogle, som mener, at forældrene i langt højere grad burde have ladet deres røst høre i artikler eller på møder, men man må gøre sig klart, at når det ikke er sket i debatten om strukturforslaget, som det jo kaldes, hænger det utvivlsomt sammen med, at forældrene har en følelse af, at al den tale om ny struktur og nye linier har så lidt at gøre med det, de i dag finder livsnært, aktuelt og vigtigt. Både børn og forældre beskæftiger sig nu engang mest med det, de støder på i hverdagen. De diskuterer de ting, der generer dem hver eneste dag, og om dem har de en absolut mening.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen åbnede i sit indlæg under den politiske åbningsdebat, at han havde talt med en mand fra Vendsyssel; deres samtale havde strejft den kommende skoledebat herinde. Manden fra Vendsyssel havde da sagt noget om, at al den tale om en ændret struktur af skolen kunne være meget god,